

Het Boek Daniël - Nummer Honderdzevenenzeventig

De verzegeling van de 144.000: Inzichten uit Daniëls visioen en profetische symboliek

Jeff Pippenger
2024-04-07

Daniël werd in hoofdstuk tien drie maal aangeraakt: de eerste en de laatste keer door Gabriël, en de middelste aanraking was door Christus. Het was bij de middelste aanraking dat Daniël zijn verdorvenheid het scherpst voelde, want de middelste wegmarkering van de waarheid vertegenwoordigt opstandigheid. Het was Michaël die Daniël de tweede maal aanraakte, want Hij was aan het einde van eenentwintig dagen neergedaald.

Aan het einde van drieënhalve symbolische dag, waarin de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf dood op de straat liggen, wekt een stem de twee getuigen op. Het is de stem van de aartsengel die opwekt. De nederdaling van Michaël in Daniël hoofdstuk tien, op de tweeëntwintigste dag, komt overeen met de opstanding van de twee getuigen in 2023. Terwijl de twee getuigen dood op de straat lagen, werd aan Ezechiël hun verstrooide gebeente getoond en werd hem gevraagd of hij dacht dat die dode, dorre beenderen in het dal konden worden opgewekt, en alles wat Ezechiël antwoordde was: „Heere, Gij weet het.”

Ezechiël werd vervolgens opgedragen tot de beenderen te profeteren; dat deed hij, en toen hij dat deed, werden zij samengevoegd, maar zij leefden nog steeds niet. Ezechiëls eerste profetie was het bijeenbrengen van de beenderen, maar er zou een tweede profetie nodig zijn om de beenderen als een leger op te wekken. De tweede profetie van Ezechiël was de profetie van de derde wee, voorgesteld door de vier winden die de beenderen tot leven brachten. De eerste Adam werd volmaakt geschapen, maar zondigde daarna en droeg de dood over op al zijn nageslacht. De opstanding van Ezechiëls dode beenderen loopt parallel met de schepping van Adam in zijn volmaaktheid, want Adam werd eerst gevormd, en daarna blies de Heere hem de levensadem in.

Dit wil niet zeggen dat de twee getuigen verheerlijkt lichamen ontvangen wanneer zij weer tot leven worden gebracht, want dat geschiedt pas bij de wederkomst; maar hun opstanding loopt parallel met Daniëls visioen van het causatieve „marah”-visioen, wanneer zij veranderd worden naar het beeld dat zij dan aanschouwen. Gebod op gebod wordt het proces van de verzegeling door het profetische getuigenis zeer zorgvuldig uiteengezet.

In Openbaring hoofdstuk elf kwam „na drie en een halve dag de Geest des levens uit God” in de twee getuigen, „en zij” stonden daarop „op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen”, en er was toen „een luide stem uit de hemel, die tot hen zei: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen.”

Eerst voer de Geest in hen, daarna gingen zij op hun voeten staan, en toen zij stonden, viel vrees op hun vijanden, die zich tevoren over hun dood hadden verheugd. Vervolgens roept een stem hen omhoog, en hun vijanden zijn getuigen van de gebeurtenis. Bij Ezechiël worden zij eerst geïdentificeerd als verstrooid en dood in het dal, daarna wordt een profetie verkondigd die hen bijeenbrengt, vervolgens doet de tweede profetie hen opstaan als een machtig leger. Bij Daniël ziet hij eerst het grote visioen dat een scheiding tussen twee klassen teweegbrengt, en daarna wordt hij driemaal aangeraakt.

De eerste keer dat hij werd aangeraakt, had hij geen kracht, verkeerde hij in een diepe slaap, en zijn aangezicht was naar de grond gekeerd. Slaap stelt de dood voor. Toch hoorde hij de gesproken woorden.

Verwonder u hierover niet, want de ure komt, waarin allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen. Johannes 5:28.

Gabriël bracht Daniël vervolgens op handen en knieën en gebood hem daarna op te staan, wat hij deed, hoewel hij beefde. Vervolgens hoorde hij de woorden van Gabriël, maar hij bleef sprakeloos. Ezechiël had eveneens het visioen van Christus gezien, en dit bracht een soortgelijke opeenvolging van gebeurtenissen teweeg.

En boven het uitspansel dat boven hun hoofden was, was de gelijkenis van een troon, als het aanzien van een saffiersteen; en op de gelijkenis van de troon was een gelijkenis als het aanzien van een mens, daarboven daarop. En ik zag als de kleur van amber, als het aanzien van vuur rondom daarbinnenin, van het aanzien van zijn lendenen en omhoog; en van het aanzien van zijn lendenen en omlaag zag ik als het ware het aanzien van vuur, en het had rondom een glans. Zoals het aanzien van de boog die in de wolk is op de dag van regen, zo was het aanzien van de glans rondom. Dit was het aanzien van de gelijkenis van de heerlijkheid des Heren. En toen ik het zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde de stem van Een die sprak. En Hij zei tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik zal tot u spreken. En de Geest kwam in mij toen Hij tot mij sprak, en zette mij op mijn voeten, zodat ik Hem hoorde Die tot mij sprak. Ezechiël 1:26–2:2.

Het visioen bracht zowel Ezechiël als Daniël ertoe in het stof vernederd te worden, waar zij ter aarde neergeworpen lagen. In die toestand hoorden zij beiden nog steeds het woord des Heren, en zij werden beiden in een staande positie gebracht om de woorden te horen die tot hen gesproken werden, en toen zij de woorden hoorden, “kwam de Geest in” hen. De vereniging met het goddelijke wordt tot stand gebracht door de ontvangst van het Woord van God, dat door de Heilige Geest wordt overgebracht. Het “Woord” is datgene wat het goddelijke in de mensheid overbrengt. Deze waarheid moet worden erkend om de ernst en betekenis te begrijpen van de profetische geschiedenis die Gabriël in hoofdstuk elf aan Daniël verschaft. De profetische geschiedenis die in hoofdstuk elf wordt weergegeven, is het kanaal waardoor heilige olie aan de wijze maagden wordt overgebracht.

Bij Ezechiël wordt hem onmiddellijk opgedragen dat hij een boodschap moet brengen aan het Laodiceïsche adventisme, hoewel Ezechiël van meet af aan te kennen wordt gegeven dat het

Laodiceïsche adventisme niet naar zijn woorden zal luisteren, want zij zijn een weerspanning huis. Ezechiëls ervaring is de ervaring van Jesaja in hoofdstuk zes, en daarom wordt, op grond van twee getuigen, wanneer God Daniël uit de slaap wekt, die een symbool van de dood is, aan Daniël een boodschap gegeven voor het weerspanning huis van het Laodiceïsche adventisme, maar zij zullen niet luisteren.

Daniël wordt vervolgens voor de tweede maal aangeraakt, door Christus Zelf, die Daniëls lippen aanraakt, evenals Hij Jesaja's lippen had aangeraakt met een kool van het altaar. Toen kon Daniël spreken, maar hij was nog steeds zonder kracht en had nog steeds geen adem. Volgens Ezechiël komt de adem met de boodschap van de „vier winden”, wat Ezechiëls tweede profetie was. Ezechiëls profetie van de vier winden stemt overeen met Daniëls derde aanraking, want dan komt de adem in de beenderen en staan zij op als een machtig leger. Het is bij Daniëls derde aanraking dat hij wordt versterkt.

Op 18 juli 2020 werden Gods volk van de laatste dagen verstrooid en trad het in de vertoeftijd van de gelijkenis binnen. De geschiedenis van de verzegeling werd uitgebeeld in de geschiedenis vanaf 22 oktober 1844 tot aan de opstand van 1863. De daar voorgestelde historische lijn overlapt met de periode vanaf 11 september 2001 tot aan de zondagswet, maar zij overlapt ook met de geschiedenis vanaf 18 juli 2020 tot aan de zondagswet. Dit profetische verschijnsel berust op het feit dat symbolen meer dan één betekenis hebben, en dat de betekenis moet worden bepaald door de context waarin zij worden toegepast.

Wanneer wij de komst en het werk van een van de drie engelen beschouwen, worden zij door dezelfde opeenvolging van gebeurtenissen bestuurd. Zij komen op het moment dat de met hen verbonden voorspelling wordt ontzegd. Die voorspelling is opgebouwd uit drie stappen: haar komst, haar bekrachtiging en de gesloten deur aan haar einde. Er zijn andere wegmarkeringen binnen de geschiedenis, maar de drie beproevende wegmarkeringen van de komst van een van de drie engelen beginnen met de eerste wegmarkering, waar een profetie wordt ontzegd. De boodschap die wordt ontzegd, wordt door een bevestiging bekrachtigd, en die bevestiging en bekrachtiging stelt vervolgens de mannen en vrouwen van die geschiedenis op de proef. De afsluiting van de geschiedenis brengt een lakmoesproef voort die aantoonde of degenen die bij de derde beproeving standhouden, wijs of dwaas zijn.

Binnen de geschiedenis van 11 september 2001 tot aan de zondagswet kunt u drie engelen identificeren. De eerste kwam op 11 september 2001, de tweede kwam op 18 juli 2020, en de derde komt bij de spoedig komende zondagswet (de lakmoesproef). 22 oktober 1844 komt overeen met 11 september 2001, en 1856 komt overeen met 18 juli 2020, en 1863 komt overeen met de zondagswet. Dat gezegd zijnde, komt 22 oktober 1844 tot 1863 ook overeen met 18 juli 2020 tot aan de zondagswet, want 18 juli was de komst van de tweede engel in de geschiedenis van de verzegeling. De volgende geschiedenis wordt nog steeds terecht eenvoudigweg geïdentificeerd als de wegmarkeringen van om het even welke engel.

Op 18 juli 2020 werd een waarheid ontzegd die bestemd was om dat geslacht te beproeven. De tweede stap in die geschiedenis is wanneer de twee getuigen worden opgewekt. Zij worden dan

beproefd of zij het licht zullen aannemen dat dan wordt geopenbaard, hetgeen nu plaatsvindt. Vervolgens zal bij de zondagswet (de lakmoesproef) openbaar worden wie wel en wie niet een wijze maagd is. Wanneer wij de geschiedenis beschouwen als eenvoudigweg de structuur van één enkele engel en vervolgens 22 oktober 1844 tot aan de opstand van 1863 leggen over de geschiedenis van 18 juli 2020 tot aan de zondagswet, dan bevinden wij dat Zuster White in 1849 vaststelde dat de Heere Zijn hand opnieuw had uitgestrekt om het overblijfsel van Zijn volk te vergaderen.

Van 22 oktober 1844 tot 1849 was Gods volk verstrooid geweest. In 1850 vervaardigden zij de tweede van de twee tabellen van Habakuk. In januari 1851 maakten zij in de Review reclame voor de nieuwe kaart. Gods volk was verstrooid, en de derde engel kwam met licht. Toen begon God hen opnieuw te vergaderen, en vervolgens verschaftte Hij een visuele voorstelling van de boodschap die zij moesten verkondigen, zoals Hij in 1842 had gedaan. Het licht dat op 22 oktober 1844 kwam, was een vermeerdering van kennis en het bleef zich, onder Zijn leiding, ontwikkelen, en in 1856 werd de bekroning van dat licht ingevoerd. Dat licht betrof de „zeven tijden”, hetgeen het eerste licht was dat door William Miller werd onderkend, en dat werd voorgesteld als een van de profetieën die op 22 oktober 1844 vervuld werden.

Het licht van de „zeven tijden” in 1856 was zowel de afsluitende fase van de toename van kennis die aan Miller, de boodschapper van de eerste engel, was gegeven, alsook het afsluitende licht van de derde engel dat op 22 oktober 1844 was gegeven. De verwerping van het licht in 1856 was zowel een verwerping van de toename van kennis die in 1798 was ontzegd, alsook van de toename van kennis die op 22 oktober 1844 was ontzegd; en het werd verworpen door hen die daar en toen overgingen van de ervaring van Filadelfia naar de ervaring van Laodicea. De opstand van 1863 was de derde, en de lakmoesproef, die werd aangetoond door een vervalste kaart die het licht van de „zeven tijden” verwijderde.

De eerste teleurstelling van 19 april 1844 werd over de Filadelfische beweging van de eerste engel gebracht doordat God Zijn hand hield over een vergissing in enkele van de cijfers op de pionierskaart van 1843. De eerste teleurstelling van 18 juli 2020 werd over de Laodiceïsche beweging van de derde engel gebracht doordat mensen veronachtzaamden dat Christus op 22 oktober 1844 Zijn hand naar de hemel had opgeheven en zwoer dat er geen tijd meer zou zijn. Op 18 juli 2020 werd een boodschap ontzegd die bestemd was om deze generatie van maagden te beproeven. Zoals in 1850 strekte de Heer in 2023 voor de tweede maal Zijn hand uit om Ezechiëls dode beenderen, die sinds 18 juli 2020 dood op de straat hadden gelegen, te verzamelen. Tegen 1851 was er een nieuwe visuele voorstelling van de boodschap, die een vervulling was van de profetie van Habakuk, hoofdstuk twee, en aldus aanduidde dat de Heer na 2023 een nieuw levend banier zal hebben om op te heffen, dat voorafgeschaduwd wordt door Habakuks twee tafelen.

Habakuks twee tafelen werden voorafgebeeld door de twee tafelen van de Tien Geboden en ook door de twee beweegbroden in het Pinksterfeest. De honderd vierenveertigduizend worden aangeduid als een eerstelingenoffer, en zij zijn degenen die in Maleachi het offer vertegenwoordigen als „als in de dagen van ouds, als in vroegere jaren”. Zij worden omhooggeheven als een beweegoffer dat de gehele wereld zal zien.

Het ontwaken van de honderd vierenveertigduizend begint met de bijeenvergadering, en die bijeenvergadering wordt tot stand gebracht door het Woord van God, want Ezechiëls dode beenderen worden vergaderd doordat zij het Woord van God horen, terwijl zij nog dood zijn. Ezechiël vertegenwoordigt het menselijke werktuig dat de boodschap verkondigt die de beenderen bijeenbrengt, wanneer de Heere voor de tweede maal Zijn hand uitstrekt om Zijn overblijfsel te vergaderen. Jesaja, Jeremia, Daniël, Johannes en Ezechiël duiden allen het menselijke element aan dat de goddelijke boodschap overbrengt aan de dode, dorre beenderen.

Zodra de beenderen bijeenvergaderd zijn, openbaart de Heer de vermeerdering van kennis die vlak vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontsloten, en die kennis wordt voorgesteld door „dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen.” In Ezechiëls tweede profetie is het licht dat wordt ontsloten de derde wee, welke de boodschap is van de oostenwind die de beenderen leven inblaast en oorzakelijk bewerkt dat zij opstaan als een machtig leger. Het licht dat aan Daniël wordt geopenbaard, is het licht dat in hoofdstuk elf wordt voorgesteld door de koning van het noorden. Samen vertegenwoordigen Ezechiël en Daniël „dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen,” namelijk de tijdingen van de (oosten)wind en de koning van het (noorden).

Maar geruchten uit het oosten en uit het noorden zullen hem verontrusten; daarom zal hij uittrekken in grote grimmigheid om velen te verdelgen en geheel uit te roeien. Daniël 11:44.

In 1856 had de Heere het voornemen Zijn werk van het verzegelen van Zijn volk te voltooien, maar zij kwamen in opstand. De boodschap waarvan Hij voornemens was Zich te bedienen om hen uit hun Laodiceïsche toestand uit te leiden, was de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Toen de Heere in juli 2023 begon Zijn volk te vergaderen, stelde Hij hun wederom de boodschap van de „zeven tijden” voor, en wees onder andere erop dat op de antitypische Grote Verzoendag de jubelbazuin moest klinken, wat tevens het tijdstip is waarop ook de zevende bazuin moest klinken. De jubelbazuin is een symbool van de „zeven tijden”, en de zevende bazuin is het derde wee. Toen Michaël neerdaalde in Daniël hoofdstuk tien, vertegenwoordigde Daniël hen die de ervaring verkrijgen van hen die het gebed van Leviticus zesentwintig bidden, en hen die trachten het profetische geheim van Daniël hoofdstuk twee te verstaan.

Daniël vertegenwoordigt hen die door de stem van God zijn vergaderd en vervolgens op hun voeten staan, gesterkt om de boodschap van het oosten en van het noorden te verkondigen. Zij verkondigen die boodschap tot aan de spoedig komende zondagswet. Het proces van het oprichten van dat leger is een zeer gedetailleerd onderwerp van profetie, en het moment waarop de Godheid begon te worden verenigd met de mensheid, in vervulling van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, ving aan in de geschiedenis die in vers elf van Daniël elf wordt voorgesteld. De geschiedenis die vanaf vers één van Daniël elf tot en met vers zestien wordt voorgesteld, vult de verborgen geschiedenis van vers veertig aan, dat wil zeggen „dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen.”

Wanneer wij beginnen de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël elf te beschouwen, die voor het eerst vervuld werden in de Slag bij Panium in 200 v.Chr., is het van wezenlijk belang de

betekenis van deze verzen te begrijpen. Panium is de derde van drie proxyoorlogen. De eerste slag eindigde met de overwinning van het pausdom en zijn proxyleger, de Verenigde Staten, in 1989. De volgende slag, voorgesteld door de verzen elf en twaalf, die vervuld werd door de Slag bij Raphia, zal de koning van het zuiden (Rusland) de koning van het noorden en diens proxyleger in Oekraïne verslaan. De derde slag zal zijn als de eerste, waarbij het pausdom (de koning van het noorden) de overhand zal hebben over het communisme (de Verenigde Naties), met zijn proxyleger (de Verenigde Staten). Maar de derde proxyoorlog, die de Slag bij Panium is, zal tevens de Derde Wereldoorlog inleiden.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Zoals de wielachtige verwickelingen werden geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat het ingewikkelde spel van menselijke gebeurtenissen onder goddelijke leiding. Te midden van de strijd en het rumoer der volken bestuurt Hij die boven de cherubs troont nog steeds de aangelegenheden der aarde.

„De geschiedenis van de volken die, het ene na het andere, hun hun toegemeten tijd en plaats hebben ingenomen en onbewust getuigenis hebben afgelegd van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden, spreekt tot ons. Aan ieder volk en aan ieder individu van heden heeft God een plaats toegewezen in Zijn grote plan. Thans worden mensen en volken gemeten met het schietlood in de hand van Hem Die Zich niet vergist. Allen bepalen door hun eigen keuze hun bestemming, en God bestuurt dit alles ten uitvoer van Zijn voornemens.

„De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn woord heeft uitgetekend, door schakel na schakel in de profetische keten met elkaar te verbinden, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, zegt ons waar wij ons heden bevinden in de voortgang der eeuwen, en wat verwacht mag worden in de tijd die nog komen moet. Alles wat de profetie heeft voorzien als geschiedende, tot op de huidige tijd, is opgetekend op de bladzijden der geschiedenis, en wij mogen er zeker van zijn dat alles wat nog komen moet, op zijn tijd vervuld zal worden.

„De uiteindelijke omverwerping van alle aardse heerschappijen wordt duidelijk voorzien in het woord der waarheid. In de profetie die werd uitgesproken toen het oordeel van God over de laatste koning van Israël werd voltrokken, wordt de boodschap gegeven:

„Zo zegt de Heere HEERE: Neem de tulband weg en zet de kroon af: ... verhoog hem die laag is, en verneder hem die hoog is. Ik zal haar omkeren, omkeren, omkeren; en zij zal niet meer zijn, totdat Hij komt aan Wie het recht toekomt; en Ik zal ze Hem geven.” Ezechiël 21:26, 27.

„De kroon die van Israël werd weggenomen, ging achtereenvolgens over op de koninkrijken van Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome. God zegt: ‘Het zal niet meer zijn, totdat Hij komt die er recht op heeft; en Ik zal het Hem geven.’”

„Die tijd is nabij. Vandaag verklaren de tekenen der tijden dat wij op de drempel staan van grote en plechtige gebeurtenissen. Alles in onze wereld is in beroering. Voor onze ogen wordt de profetie van de Heiland vervuld aangaande de gebeurtenissen die aan Zijn komst zullen voorafgaan: ‘Gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen.... Want volk zal opstaan

tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn, en pestilentieën, en aardbevingen, in verscheidene plaatsen.’ Mattheüs 24:6, 7.

„Het heden is voor allen die leven een tijd van overweldigend belang. Heersers en staatslieden, mannen die posities van vertrouwen en gezag bekleden, denkende mannen en vrouwen uit alle standen, hebben hun aandacht gevestigd op de gebeurtenissen die zich om ons heen voltrekken. Zij slaan de gespannen, rusteloze verhoudingen gade die onder de volken bestaan. Zij zien de hevige spanning die bezit neemt van ieder aardse element, en zij erkennen dat er iets groots en beslissends op het punt staat te gebeuren—dat de wereld aan de vooravond staat van een ontzaglijke crisis.

„Engelen houden thans de winden van strijd in bedwang, opdat zij niet zullen waaien voordat de wereld voor haar naderend onheil gewaarschuwd zal zijn; maar een storm verzamelt zich, gereed om over de aarde los te barsten; en wanneer God Zijn engelen zal gebieden de winden los te laten, zal er zulk een toneel van strijd zijn als geen pen kan beschrijven.

„De Bijbel, en de Bijbel alleen, geeft een juiste voorstelling van deze dingen. Hier worden de grote slotscènes in de geschiedenis van onze wereld geopenbaard, gebeurtenissen die reeds hun schaduwen vooruitwerpen, terwijl het geluid van hun nadering de aarde doet beven en de harten der mensen bezwijken van vrees.

“‘Zie, de HEERE maakt de aarde leeg en verwoest haar, Hij keert haar om en verstrooit haar inwoners.... Zij hebben de wetten overtreden, de inzetting veranderd, het eeuwige verbond verbroken. Daarom heeft de vloek de aarde verteerd, en haar bewoners zijn verwoest.... De vreugde van de tamboerijnen houdt op, het gejuich van hen die zich verheugen verstomt, de blijdschap van de harp houdt op.’ Jesaja 24:1–18.

“‘Ach, die dag! want de dag des Heren is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige.... Het zaad is verrot onder zijn kluiten, de voorraadschuren liggen verwoest, de schuren zijn afgebroken; want het koren is verdord. Hoe zuchten de beesten! De kudden runderen zijn radeloos, omdat zij geen weide hebben; ja, ook de schaapskudden zijn verwoest.’ ‘De wijnstok is verdord, en de vijgenboom kwijnt weg; de granaatappelboom, ook de palmboom en de appelboom, ja, al de bomen des velds, zijn verdord; want de blijdschap is verdord onder de mensenkinderen.’ Joël 1:15–18, 12.

“‘Mijn ingewand! Mijn ingewand! Ik krimp ineen van pijn in mijn hart; ... ik kan niet zwijgen, omdat gij, o mijn ziel, het geluid van de bazuin, het oorlogsalarm, hebt gehoord. Ramp op ramp wordt uitgeroepen, want het gehele land is verwoest.’”

„Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; en de hemel, en hij had geen licht. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en al de heuvelen wankelden. Ik zag, en zie, er was geen mens, en al de vogels des hemels waren gevloeden. Ik zag, en zie, de vruchtbare plaats was een woestijn, en al haar steden waren afgebroken.” Jeremia 4:19, 20, 23–26.

„Ach! want die dag is groot, zodat geen eraan gelijk is; het is immers de tijd van Jakobs benauwdheid; maar hij zal daaruit verlost worden.” Jeremia 30:7. Education, 178–181.